

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ DE SALUT** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL PM 1095-2011

Fq.Con.núm. 33/27

XI legislatura

Any 2025

Núm. 36

Presidència **de la Sra. María José Verdú i Torres**

Sessió celebrada dia 5 de febrer de 2025

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 14462/24**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a consultes d'alta resolució per al diagnòstic del càncer de mama..... [392](#)
  - 2) **RGE núm. 14465/24**, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a suport emocional integral per a infants, joves i famílies en contextos hospitalaris de les Illes Balears. .... [394](#)
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Perdonau, us volia dir, m'han comentat de l'equip informàtic que funciona el temps i funcionen els micròfons, però no funciona per votar, és a dir, que votarem a mà alçada.

Bé, sí, començam. Li hem donat un marge a la Sra. Carrió i, bé, supòs que arribarà a temps.

Bones tardes, senyores i senyors diputades. Començarem la sessió d'avui i, en primer lloc, els demanaria si es produeixen substitucions. Passam a la deliberació de l'ordre del dia relatiu al debat i votació de les Proposicions no de llei RGE núm. 14462/24 i RGE núm. 14465/24.

1) Proposició no de llei RGE núm. 14462/24, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a consultes d'alta resolució per al diagnòstic del càncer de mama.

Començam el debat de la Proposició no de llei RGE núm. 14462/24, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a les consultes d'alta resolució per al diagnòstic del càncer de mama. Per a la seva defensa, per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Borrás per un temps de cinc minuts.

LA SRA. BORRÁS I ROSSELLÓ:

Gràcies, presidenta. Bones tardes, diputats i diputades, i benvinguts de nou a aquesta comissió. Avui presentam una iniciativa perquè s'estableixin a tots els hospitals, en la mesura que sigui possible, consultes d'alta resolució de càncer de mama, el que es denominen consultes ràpides.

El càncer continua constituint una de les principals causes de morbimortalitat en el món. S'estima que l'any 2020 es varen diagnosticar aproximadament 18,1 milió de casos nous de càncer al món, excloent-hi els tumors cutanis i no melanoma. Aquesta xifra augmentarà en les dues pròximes dècades fins els 28 milions. El càncer de mama és el tipus de càncer més comú entre les dones a nivell mundial. La prevalença varia entre regions, però s'estima que una de cada vuit dones desenvoluparà un càncer de mama al llarg de la seva vida. És el càncer més freqüent al nostre país. Gràcies a la detecció primerenca i al tractament, la supervivència ha millorat significativament i supera el 80%.

L'espera d'un resultat potencialment maligne a l'inici del tractament és una experiència que genera ansietat i estrès sobre totes aquestes dones. Són diversos els hospitals que tenen -en aquesta comunitat autònoma- implantades consultes d'alta resolució amb l'objectiu d'escurçar el temps d'espera i de lliurament de resultats i s'estableixen en un mateix dia la consulta amb l'especialista, la visita amb el radiòleg i la realització de la biòpsia. També, i davant l'inici del tractament corresponent, s'estableix en un mateix dia les visites amb els especialistes participants, que són ginecologia, cirurgia general i digestiva, cirurgia plàstica i reparadora i oncologia.

Les consultes d'alta resolució en càncer de mama ofereixen múltiples avantatges tant per als pacients o per a les dones com per al sistema sanitari. Aquest enfocament cerca agilitar el

procés diagnòstic i optimitzar el tractament i millora tant l'experiència de les dones afectades com els resultats clínics. Una consulta d'alta resolució permet reduir el temps d'espera entre la detecció d'una anomalia i el diagnòstic definitiu. Aquest enfocament millora molt les taxes de supervivència, ja que el càncer de mama té un pronòstic molt més favorable quan es detecta en les seves fases inicials.

Aquestes consultes, a més, ofereixen una atenció multidisciplinària, com hem vist, i reuneixen en un sol espai diferents especialistes, la qual cosa facilita una presa de decisions global, ràpida i coordinada i permet un pla diagnòstic, un pla de tractament personalitzat de forma més àgil permeten reduir l'ansietat i l'estrès i proporcionar un diagnòstic ràpid i precís redueix significativament el període d'incertesa que genera estrès i ansietat entre les pacients.

La detecció primerenca, juntament amb un tractament més ràpid i eficient, està directament relacionada amb taxes de supervivència més altes i una menor necessitat de tractaments agressius i mutilants, cosa que millora tant la qualitat com la qualitat de vida de les pacients.

Establir aquest tipus de consultes garanteix que totes les dones, independentment de la seva ubicació i nivell socioeconòmic, puguin accedir a un diagnòstic precís i ràpid, i així reduir les desigualtats en l'atenció sanitària.

Per tot això que us he exposat, presentam aquesta proposició no de llei: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a implantar a tots els hospitals dependents del Servei de Salut de les Illes Balears consultes d'alta resolució per al diagnòstic de càncer de mama". Esperam la seva aprovació.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Borrás. Per part del Grup Parlamentari Socialista s'ha presentat l'esmena RGE núm. 3244/25. Per a la defensa d'aquesta esmena té la paraula la Sra. Gómez per un temps de cinc minuts. Quan vulgui.

LA SRA. GÓMEZ I PICARD:

Gràcies, presidenta. Bones tardes a tots i a totes. Moltíssimes gràcies per la iniciativa, això vol dir que el Govern està disposat a posar en marxa aquestes consultes a tots els centres. Per tant, pensam que és una bona notícia per a la comunitat i, per suposat, hi donarem suport.

El càncer s'ha tornat, en moltes ocasions, una malaltia crònica gràcies als avanços de la ciència i també a l'aplicació de nous tractaments, però encara té un estigma molt considerable. Moltes persones relacionen càncer amb mort i, com deia la diputada Borrás, el patiment i l'ansietat fins que es pot resoldre el procés, solen ser bastant elevats.

Pensam que, clar, sobre càncer sempre es poden fer moltíssimes més propostes. Propostes en la millora de l'atenció, que sabem que és una atenció de qualitat i que els professionals

fan molt bona feina i de cada vegada més coordinada, però evidentment es podrien millorar temes tan essencials com el suport a la recerca, la formació constant de tots els professionals, la relació entre les administracions i les associacions de pacients que tant lluiten també per donar suport a totes les dones, la reducció de les llistes d'espera de les especialitats implicades, etc., però consideram que n'hi ha una que és fonamental i és mantenir el compromís que es tenia de resoldre el procés en un mes. Això vol dir que no passi més d'un mes entre la sospita diagnòstica i l'administració del tractament, sigui quin sigui, sigui farmacològic, sigui quirúrgic o sigui radioteràpia; i a vegades són simultanis.

És cert que preocupa les dones haver d'anar diverses vegades a l'hospital per a diverses consultes, però el que més els importa, a qualsevol pacient amb una malaltia greu, és el temps d'espera des de la sospita diagnòstica fins a l'aplicació del tractament. Sabem -pensem- que trenta dies és un temps raonable, així es va establir en el seu moment per a tot tipus de procés oncològic, no només el càncer de mama. Hem de dir que darrerament no s'estan complint aquests trenta dies, es veuen superat -dit pels mateixos especialistes-, i per això hem fet aquesta esmena, perquè té a veure amb les consultes d'alta resolució. Esperam que sigui també acceptada pel grup proponent, i la puc llegir: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern a garantir a les pacients amb càncer de mama que no es poden superar els trenta dies des de la sospita diagnòstica d'un càncer fins a l'aplicació del tractament".

Ja dic, podríem haver fet moltes altres esmenes, però pensam que el tema és prou positiu, interessant, necessari i que dóna qualitat al sistema sanitari públic. Voldríem aquest compromís del Govern, que és el compromís que hi ha hagut sempre, i que probablement per les actuals llistes d'espera no es pot complir, però que sabem que fent un esforç es pot complir perfectament, perquè així ha estat en altres moments.

Res més, presidenta. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Gómez. Ara passam al torn de fixació de posicions. Per part del Grup Parlamentari VOX ocupa la Presidència d'aquesta mesa i renuncia al seu torn de paraula. Passarem al Grup Parlamentari MÉS per Mallorca. Té la paraula la Sra. Carrió per un temps de cinc minuts. Quan vulgui.

LA SRA. CARRIÓ I PALOU:

Gràcies, presidenta. Bon dia a totes i a tots. Bé, des de MÉS per Mallorca donarem suport a aquesta PNL presentada pel Partit Popular perquè respon íntegrament a un dels principis fonamentals que defensa MÉS per Mallorca i que defensarà sempre, i és que la sanitat pública ha de comptar amb els millors professionals, ha de comptar amb la més avançada tecnologia diagnòstica i de tractament possible i amb els millors, més ràpids i més eficaços processos, dinàmiques i equips multiprofessionals possibles. Per tant, l'acord que presenta la Sra. Borràs a aquesta PNL respon a aquests principis i, sense més extensió, li donaríem suport. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Carrió. Per part del Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Castells, per un temps de cinc minuts. Quan vulgui.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Disculpin que, com poden veure, tinc la veu una mica afectada per un constipat. Bé, dir que per part nostra també donarem suport. Crec que, una mica com assenyalava la Sra. Gómez, que vostè hagi presentat aquesta proposició no de llei és senyal que el Govern vol tirar això endavant i, per tant, ens en congratulem, creiem que és una millora en l'atenció i el tractament d'aquesta problemàtica de salut que té tanta incidència. Per tant, estam totalment a favor, no hi tenim cap objecció.

M'ha semblat interessant la reflexió de la Sra. Gómez, en el sentit que entenc que aquesta prova diagnòstica accelerarà també la possibilitat de poder posar en marxa el tractament des de la primera sospita que pugui haver-hi un càncer.

Aprofito per comentar també que hi ha un altre tema, que crec que és un dels reptes que té el sistema de salut quant al tractament del càncer de mama, que és que diversa gent considera que és una edat prou tardana per començar a fer la revisió sistemàtica anual a les dones per poder afavorir la detecció precoç. Crec que és un altre dels objectius que ens hauríem de marcar, que aquesta edat pogués disminuir, perquè avui en dia les dones, doncs, de quaranta i tants anys, que no arriben als cinquanta, es fan una mamografia per iniciativa pròpia, però no perquè hi hagi la rutina, el protocol, que normalment se sotmetin a una mamografia, com a altres comunitats autònomes sí que és a edats més primerenques.

Per tant, bé, és un altre objectiu que supòs que algun dia o l'altre dia hi arribarem, però, entre tant, totalment a favor d'aquesta proposta que ens porta el Partit Popular.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Castells. Procedeix ara la suspensió de la sessió per un temps de deu minuts, per la qual cosa es demana al grup proponent si vol una suspensió de la sessió o podem continuar. Podem continuar.

Un cop recomençada la sessió, si així pertoca, intervenció del grup proponent per fixar la posició i assenyalat si accepta l'esmena. Té la paraula la Sra. Borràs, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. BORRÀS I ROSSELLÓ:

Moltes gràcies, presidenta. Moltes gràcies a tots per haver donat suport a aquesta proposició no de llei. Li diré al Partit Socialista que em sap greu, però que no acceptarem l'esmena perquè l'esmena va de consultes d'alta resolució i, precisament, es posa o s'intenta que a tots els hospitals hi hagi consultes d'alta resolució, perquè ara només n'hi ha a dos dels hospitals

de la nostra comunitat autònoma, i s'intenta que hi hagi consultes ràpides o d'alta resolució perquè es pugui arribar a aquesta data. Perquè seria dir mentides si diem que a tots els hospitals s'arriba a menys de 30 dies a fer un tractament.

Que tinguem un pla terapèutic és diferent de tenir un tractament, però en aquests moments ni fa un any, ni en fa dos, ni en fa tres no s'arribava als 30 dies, hi ha hospitals que són 25 i hi ha hospitals que són 35. Avui per avui podríem assegurar i garantir 35 dies, però 30, si no és a base de consultes d'alta resolució i que sigui amb uns criteris molt ben establerts, no s'hi pot arribar.

I com que veig que no se m'escolta, doncs, no explicaré res més. Però sí que està ben clar que fa..., l'any passat no hi era, l'altre tampoc i el 2023, a principis del 2023 tampoc no eren 30 dies, això ho sabem tots els sanitaris i els oncòlegs dels hospitals. I el que no podem fer és intentar tergiversar, una cosa és des del dia que tu tens una sospita fins que tens un pla terapèutic i l'altra és fins el dia que et fan el primer tractament. Aquestes coses canvien molt. I de 3 dies o 5, hi ha molta diferència. Crec que hem de ser sincers amb la població i hem de posar consultes d'alta resolució per poder arribar a aquests 30 dies.

I moltes gràcies, no tenc res més a dir.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Borrás. Acabat el debat, passam a votar la Proposició no de llei RGE núm. 14462/24. Els record que ens han comunicat -que no hi havia la Sra. Carrió- que no funciona el sistema de votació, haurem de votar a mà alçada.

Per tant, vots a favor?

Hi ha unanimitat. No hi ha vots en contra, no hi ha abstencions.

En conseqüència, queda aprovada la Proposició no de llei RGE núm. 14462/24, relativa a consultes d'alta resolució per al diagnòstic del càncer de mama.

2) Proposició no de llei RGE núm. 14465/24, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a suport emocional integral per a infants, joves i famílies en contextos hospitalaris de les Illes Balears.

Continua la sessió i passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 14465/24, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa al suport emocional integral per a infants, joves i famílies en contextos hospitalaris de les Illes Balears.

Per a la seva defensa, per part del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Castells, per un temps de cinc minuts. Quan vulgui.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, com hauran vist, aquesta proposició no de llei es refereix a una problemàtica que afecta famílies, sobretot famílies amb fillets, que es troben en una situació en la qual aquests fillets pateixen una malaltia greu, llarga, que requereix hospitalització, però que normalment l'esdevenir de la malaltia, doncs, es donen casos amb períodes d'hospitalització, períodes fora hospitalització.

I, a banda d'aquesta problemàtica principal, aquesta malaltia precoç, greu, llarga, que fa que aquests infants siguin usuaris, lamentablement, molt prest del sistema de salut, a banda d'aquesta problemàtica, doncs, hi ha unes situacions connexes que són derivades d'aquesta problemàtica principal de salut, que és tota la situació emocional vinculada a aquestes malalties: les pors, situacions de confusió, angoixa, en alguns casos altres conseqüències físiques com pèrdua de mobilitat, d'intimitat, de control de l'activitat quotidiana i també moltes vegades un vessant social amb problemes d'aïllament, de pèrdua de contacte amb els seus iguals, amb els companys de la seva edat.

Tot això em sembla que és indiscutible, estaran d'acord amb mi que genera un quadre de patiment emocional al qual normalment el sistema de salut no hi dona resposta com una necessitat vinculada a la problemàtica principal de salut. És a dir, hi ha un problema de salut que és respost amb una teràpia, que és una teràpia principal, diguem, però no va associada a una teràpia complementària per compensar totes les problemàtiques emocionals vinculades a aquest problema.

Això xoca -per dir-ho així- perquè un dels objectius del Servei de Salut de les Illes Balears és precisament garantir el benestar psicològic i físic dels menors, la qual cosa evidentment no s'aconsegueix donant la resposta terapèutica adequada a la malaltia principal si no s'atén també tota aquesta altra problemàtica.

Per tant, aquí, d'alguna manera, els proposàvem o proposam amb aquesta PNL, també a petició d'algunes famílies afectades, és que plantegem un nou repte a aconseguir per part del servei de salut, que sigui que incorpori, per defecte, tota aquesta teràpia complementària a banda de la teràpia principal. És com una nova aproximació, que teòricament ja està formulada, una nova perspectiva, teòricament està formulada, però a la pràctica no és així.

I jo els parlaré de dos exemples que s'han produït a Menorca, de dues famílies que ens han fet arribar el seu cas: una filleta diagnosticada d'espina bífida a Ferreries, doncs, la família es queixa que en cap moment no varen rebre cap suport que no fos exactament el tractament terapèutic per a aquesta problemàtica. En aquest cas aquesta filleta durant molt temps no va estar hospitalitzada, però va haver de patir moltes intervencions, parl d'una filleta de molt poca edat, actualment té 4 o 5 anys, i els pares simplement se sentien absolutament superats, amb incapacitat per donar suport a la seva filla; és a dir, ni la filla tenia el suport emocional adequat, ni els pares el tenien, tenien la preparació, l'acompanyament perquè ells poguessin fer l'acompanyament de la seva filla en aquesta situació tan traumàtica.

O un altre cas, una filleta d'Alaior diagnosticada d'una malaltia rara en què el tractament consistia en una alta dosi de cortisona. Tot això, evidentment, comporta canvis de personalitat, canvis físics, problemes d'autoestima, i en aquest cas aquesta família tampoc no va trobar, diguem, com a complementària de la teràpia que rebia la seva filla hospitalària o extrahospitalària, aquest suport psicològic.

Per tant, creiem que estaria bé que des del Parlament féssim arribar o féssim aquest posicionament per demanar al Servei de Salut que avanci cap a prestar l'atenció adequada, nosaltres diem especialment en casos dels fillets, perquè tenen menys recursos per poder fer front al trauma emocional que suposa tenir una malaltia a tan curta edat, doncs que avanci en prestar, per defecte ja, aquest suport psicològic en tots aquests casos.

I això és tot. Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Castells. Per part del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, s'han presentat les esmenes RGE núm. 3316 i 3317/25. Per a la defensa d'aquestes esmenes té la paraula la Sra. Carrió, per un temps de cinc minuts. Quan vulgui.

LA SRA. CARRIÓ I PALOU:

Moltes gràcies, presidenta. Bé, des de MÉS per Mallorca donarem suport a aquesta PNL, indiscutiblement, accepteu o no accepteu les esmenes, és a dir, és indiferent perquè amb el contingut, òbviament, hi estam d'acord. Amb la presentació de les esmenes teníem com a idea, senzillament, complementar de qualque manera aquesta cobertura que, a més..., entenem que no és específicament el que la PNL presentava, que és l'atenció psicològica i l'acompanyament a aquests infants i a les seves famílies en la seva globalitat, no només a l'àmbit hospitalari, sinó també a casa o a consultes a Atenció Primària, però que sí que era una eina que era aquí i que era la de la incorporació... o la consolidació d'un recurs importantíssim que és a les nostres Illes, que és el dels pallassos d'hospital.

Dit això, que creiem que la complementa, donarem suport a aquesta PNL perquè jo crec que respon a una necessitat d'una problemàtica i d'un repte que duim des de ja fa bastants d'anys a les passades legislatures i actualment en aquesta legislatura també, que és el repte que l'estructura del nostre sistema sanitari públic s'adeqüi vertaderament a la definició de salut. Jo ho resumiria així.

És a dir, tots combregam, estam tots d'acord, tots els professionals i tota la ciutadania, que el concepte de salut implica el benestar físic, mental i social, i la sanitat en general com a estructura evolucionària i ha evolucionat, però queda molta feina per adaptar-se precisament que el benestar mental també hi sigui, i aquí és on entren totes... la multitud d'iniciatives que ja a la passada legislatura iniciarem amb el Pla estratègic de salut mental i amb la incorporació de psicòlegs dintre de l'estructura d'Atenció Primària, i la feina que es continua actualment en aquest govern i la insistència d'aquest grup parlamentari i d'aquesta diputada, en particular, amb la seva quasi obsessió, en podríem dir, que el Govern es comprometí a tenir un calendari molt clar i molt específic dintre del Pla

estratègic de com incorporarem els psicòlegs als centres de salut, i a l'àmbit hospitalari també, per complir la ràtio recomanada per l'OMS, que és 17,5 psicòlegs per cada 100.000 habitants.

Perquè això donaria resposta a les necessitats que es plantegen en aquesta PNL realment. Per tant, bé, va en coincidència amb tot això, les esmenes eren senzillament per complementar i millora el text.

En qualsevol cas, Sr. Castells, li donarem suport i molt agraïda per la presentació d'aquesta PNL.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Carrió. Per part del Grup Parlamentari Popular s'han presentat les esmenes RGE núm. 3473, 3474 i 3475/25. Per a la defensa d'aquestes esmenes, té la paraula la Sra. Borrás, per un temps de cinc minuts. Quan vulgui.

LA SRA. BORRÁS I ROSSELLÓ:

Moltes gràcies. Bé, moltes gràcies, Sr. Castells, per presentar aquesta iniciativa que ens sembla molt adequada, perquè està clar que hi ha estudis que demostren que, sense importar l'edat, l'hospital és un escenari que provoca una forta càrrega d'estrès. En el cas particular dels nins, l'hospitalització implica moltes situacions de desconeixement, rompre rutines de casa, estudis mèdics dolorosos, falta d'ambient familiar i els contactes amb les seves xarxes socials.

Un nin hospitalitzat s'adapta sobtadament a nous horaris, a nous aliments, a noves persones i en ocasions aquestes circumstàncies generen situacions de confusió, d'angoixa, de pèrdua de control i aïllament, que poden inhibir el desenvolupament del nin o de la nina i mostrar efectes negatius en el seu benestar físic i emocional.

Aquestes circumstàncies també presenten desafiaments als professionals que l'atenen, ja que l'estat amb l'estat dels nins es troben ells amb dificultats a l'hora de dur a terme els diferents procediments mèdics.

És per això que consideram necessària i adequada aquesta proposició no de llei que presenta avui MÉS.

Presentam esmenes i esperam que siguin acceptades, i al punt 1 voldríem afegir "sempre que sigui possible" i retirar la paraula "psicòlegs", perquè: una, en aquests moments no és un secret que no hi ha psicòlegs i no es podria arribar al fet que a tots els nins que els fa falta el tenguessin. Per tant, ens agradaria que es posàs la frase "sempre que sigui possible" i llevar la paraula "psicòleg", perquè al principi diu "equip multidisciplinari" i ens consta que hi ha professionals que també poden fer aquesta tasca, pot ser infermeria, poden ser altres professionals que no només siguin psicòlegs, perquè més endavant posa "professionals de psicologia especialitzats", i llevar la paraula "psicòlegs" perquè poden ser professionals especialitzats.

Això seria..., quedaria així: “El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a incorporar, en la mesura que sigui possible, equips multidisciplinars de suport psicològic als hospitals públics i centres sanitaris de les Illes Balears, format per professionals especialitzats en infants i adolescents i famílies, per acompanyar-los al llarg de les diverses etapes del procés hospitalari, des del diagnòstic fins a la recuperació”. Això seria el punt 1.

En el segon punt s'insta a desenvolupar protocols d'intervenció cicle emocional específic per a infants i famílies que afronten hospitalitzacions o tractament mèdic de llarga durada o repetitius, amb l'objectiu de reduir l'impacte traumàtic d'aquests processos i facilitar l'adaptació emocional del menor i la família. I nosaltres hi afegiríem que “aquests protocols han d'especificar en quins casos estaria indicada la intervenció per preparar les famílies perquè puguin fer un acompanyament emocional de manera adequada”. Voldríem afegir-hi aquesta darrera frase.

I en el tercer punt: “El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a garantir l'accés als serveis de suport psicològic familiar a les famílies en què estigui indicat segons el protocol i que incloguin pares, mares i germans de pacients hospitalitzats, per ajudar-los a gestionar l'estrès, la por i l'angoixa que poden sorgir en aquestes situacions i assegurar que els pares puguin actuar com a acompanyants emocionals en la preparació adequada”.

El punt quart també el votarem a favor perquè, de fet, hi ha gerències que, a petició expressa dels professionals, ja fan aquesta formació, i des de l'EBAP, l'Escola Balear d'Administració Pública, també es fa aquest tipus de formació per a professionals.

I també votarem a favor del punt 5. He de comentar que hem parlat amb la Direcció General d'Atenció a la Primera Infància, Diversitat i Millora Educativa i ens han comentat que això és una cosa que ja es fa i que hi ha un equip coordinador que es troba a Son Llàtzer, que coordina tota la resta d'hospitals i que Educació també té equips que fan escolarització a domicili quan els nins han d'estar a casa per períodes superiors a un mes.

Vull dir que votarem en contra, maldament les accepti, de les esmenes que ha fet MÉS per Mallorca, per una senzilla raó, perquè són dos punts d'una PNL que ja es va aprovar, que s'hi fa feina i que hi ha un diàleg obert, que és molt difícil perquè des del Servei de Salut només es pot concertar amb Creu Roja i Sant Joan de Déu i es mira de totes les maneres possibles com es pot fer. Però... votarem en contra perquè s'hi fa feina quasi a diari en aquest tema.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Borrás. En torn de fixació de posicions, té la paraula, pel Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Marquès, per un temps de cinc minuts. Quan vulgui.

LA SRA. MARQUÈS I PORTELLA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bona tarda, senyores i senyors diputats. Avui ens trobam aquí per debatre aquesta proposició no de llei, realment important, que tracta una qüestió que, al cap i a la fi, ens afecta tots, que és el suport emocional integral per a infants i joves, i les seves famílies en els contextos hospitalaris, perquè la salut no es limita només a l'absència de malaltia, sinó que inclou el benestar físic, psicològic i emocional de les persones, especialment de les més vulnerables, com són els infants i els joves, que s'enfronten a un ingrés hospitalari i les seves famílies que veuen com el seu dia a dia es veu alterat per una situació sanitària difícil.

Des del nostre grup consideram que és un pas necessari per garantir que el sistema sanitari de les Illes Balears ofereixi no només una atenció de qualitat a nivell físic sinó també emocional, especialment en els pacients més vulnerables. La salut mental i emocional dels infants i joves és un aspecte fonamental per al seu benestar i recuperació i, per tant, el seu suport ha de ser una prioritat dins dels serveis hospitalaris.

Aquesta proposició no de llei recull punts essencials que s'ajusten plenament a les necessitats actuals. És molt important la necessitat de garantir un suport emocional integral, no només per als pacients, sinó també per a les seves famílies, perquè són també víctimes de l'estrès, l'ansietat i la por que comporta un procés hospitalari dels seus fills.

Els infants i adolescents, com sabem, tenen una capacitat d'adaptació impressionant, però aquesta només es pot potenciar si tenen el suport emocional adequat, sobretot els de les seves famílies, que també es veuen exposades a una sobrecàrrega emocional que pot condicionar la seva capacitat d'ajudar els seus fills en els moments més durs.

Durant els darrers anys ja es varen iniciar diversos programes per afavorir aquest suport, com la incorporació del servei de psicologia pediàtrica, on els professionals poden proporcionar l'atenció psicològica necessària per a infants ingressats que, per la seva edat i la seva situació, poden experimentar grans dificultats emocionals. També es va posar en marxa programes d'atenció a infants i adolescents amb malalties cròniques, que no només atén la malaltia sinó també el benestar emocional dels menors i de les seves famílies.

Però som conscients que aquests projectes, tot i millorar la situació anterior, no són suficients per garantir que tot el sistema estigui preparat per tractar el suport emocional de manera integral en tots els casos. A més, no podem oblidar que el sistema sanitari de les Illes Balears es troba actualment davant una gran dificultat per formar i contractar professionals que puguin donar resposta a aquestes necessitats.

Els psicòlegs clínics, els únics que poden donar aquest suport emocional al nostre sistema sanitari a la nostra comunitat i la nostra comunitat presenta una mancança important d'aquests professionals. Vàrem aconseguir passar de 2 a 6 psicòlegs clínics formats anualment a les Illes Balears, però seguim sense tenir la garantia que aquests professionals es quedin a treballar aquí un cop completada la seva formació. Aquesta manca de professionals és una de les dificultats més

importants que haurem de combatre. Per tant, hem de ser conscients de la necessitat de prendre mesures a mig termini per augmentar la formació i contractació de psicòlegs clínics o per modificar aquesta exigència del nostre sistema sanitari.

També seria necessari explorar altres alternatives per garantir una col·laboració directa i estable amb altres entitats i associacions amb programes d'atenció i acompanyament emocional, com planteja a les seves esmenes el Grup MÉS per Mallorca.

I aprofito per destacar i agrair la gran feina que realitzen algunes entitats que ja fa temps que treballen directament amb els infants, joves i famílies en oferir-los aquest suport i acompanyament que necessiten durant la seva malaltia i hospitalització, com són Sonrisa Médica, ASPANOB, Creu Roja, etc.

Les dificultats no són petites, però aquestes no poden ser un obstacle per avançar en la direcció correcta. És fonamental que els nostres hospitals siguin llocs no només de cures físiques sinó també de suport psicològic i emocional, especialment per a aquells que es troben en una situació altament vulnerable, com són les famílies i els infants amb malalties greus o cròniques.

Finalment, vull remarcar la importància de donar resposta a aquesta situació, no només per una qüestió de benestar, sinó per la responsabilitat que tenim com a societat. La salut mental i emocional no pot ser una qüestió secundària sinó que ha d'estar a l'alçada de les altres necessitats que poden aparèixer en un procés de malaltia i hospitalització. Per açò, donarem suport a totes aquestes propostes. Necessitam treballar conjuntament per fer front a aquests reptes, per garantir un sistema de salut ampli, humà i just per a tots.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Marquès. Procedeix ara la suspensió de la sessió per un temps de deu minuts, per la qual cosa deman al grup proposant si vol una suspensió o si podem continuar. Podem continuar.

EL SR. CASTELL I BARÓ:

Podem continuar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Un cop represa la sessió, si així pertoca, intervenció del grup proposant per fixar la posició i assenyalar si accepta les esmenes. Sr. Castells, quan vulgui.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, presidenta, i gràcies a les portaveus per les seves aportacions i pels bons ulls amb què han analitzat aquesta proposició no de llei.

Vull començar fent un aclariment que, bé, crec que ha condicionat una mica el debat, que és el tema de l'hospitalització. Nosaltres vàrem posar com a títol contextos hospitalaris, però hauran vist en la meua presentació que aquest element d'alguna manera, bé, és important evidentment perquè evidentment l'estada a l'hospital -la Sra. Borrás ho explicava molt bé- té una sèrie d'impactes emocionals, però el que nosaltres plantejam va més enllà d'això, moltes vegades hi ha fillets que potser només han estat quinze dies a l'hospital i després el problema el tenen tota la vida. Normalment hi solen tornar sovint.

Per tant, ho dic perquè em serveix aquest aclariment per explicar per què no acceptarem les esmenes de MÉS per Mallorca. Perquè estam totalment d'acord, en el seu dia vàrem votar a favor de la PNL que es va presentar, però precisament no volem que d'alguna manera aquesta PNL gairebé els ulls se'n vagin cap al tema dels pallsos i cap al suport que es dona als fillets quan estan hospitalitzats, que és molt important, però aquí, com que pensem en un tema més ampli, crèiem que, d'alguna manera, desviava l'atenció. A més a més, com ha comentat la Sra. Borrás, també és una PNL que està aprovada, que evidentment s'ha de fer el seguiment del seu compliment i, per tant, també en aquest sentit ens hem sentit més lliures per poder no acceptar aquestes esmenes. Això d'una banda.

Respecte de les esmenes del Partit Popular començaré per les dues darreres, que són les que fan referència als protocols. Jo estic d'acord amb el que vostè planteja, escolti, si hi ha uns protocols, que siguin els protocols els que diguin. Per tant, l'únic que li proposaré seran uns petits canvis de redactat que crec que milloren la comprensió.

A l'esmena 3474, que és al punt 2, és molt simple, que és: a la frase que vostè ha afegit, en lloc de posar, que hi hagi una coma abans, que hi hagi un punt i seguit, queda més clar, sinó queda molt llarga la frase. Després també -ja em perdonaran, això és purament gramatical- "preparar a les famílies a gastar..." bé, no, no..., bé, això ja ho corregiran, però, bé, vull dir, aquesta a no... hi va, és "preparar les famílies", però ja està.

És a dir, però estam d'acord i, a més a més, crec que se sobreentenia, o almanco quan nosaltres vàrem escriure la proposició no de llei ja pensàvem que evidentment és el protocol qui ha de dir en quins casos ha d'intervenir, en quins no, perquè evidentment ja entenem que això no vol dir barra lliure i que en tots i en qualsevol cas perquè evidentment això seria, a més a més, insostenible. Hi ha d'haver un protocol que ha de dir en quins casos i amb quina amplitud, perquè no és el mateix el malalt que el malalt o els seus pares, o els germans, etc.

I això em porta a la següent esmena, a la del punt número 3, la 3475, aquí, jo hi estic d'acord, fins i tot hi afegiré una paraula que em sembla que va més en la línia del que vostè em volia proposar, que simplement propòs, perquè s'entengui millor, perquè de vegades quan es fan esmenes l'estructura de la frase una mica queda afectada, jo simplement canviaria el tema de "les famílies" i el posaria després de "garantir", és a dir, el redactat seria: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a garantir a les famílies l'accés a serveis de suport psicològic familiar quan estigui indicat segons

el protocol” -i continuem- i que incloguin -jo aquí hi afegiria- “si escau”, perquè jo entenc que vostè el que vol dir és que el protocol ha de dir si també això s'ha d'ampliar a pares, mares i germans; llavors, que inclogui “si escau”, i ja s'entén, si ho diu el protocol, a pares, mares, germans i pacients. Crec que amb aquests retocs assumim plenament la seva aportació i queda ben encaixada dins el redactat de la proposició, no de llei.

Respecte de l'esmena al punt 1, que l'he deixada per al final, és més difícil, perquè, bé, el tema de treure els professionals de la psicologia, inicialment, quan vostè ho ha dit, he pensat, no ho acceptaré, però després ho he pensat bé i pens que, com que “professionals” també inclou els psicòlegs, o sigui, per tant, ho podem treure, perquè vostè té raó que nosaltres parlem d'equips multidisciplinaris i, per tant, vol dir que ha d'haver-hi psicòlegs i ha d'haver-hi altres professionals. A més a més, vostè hi ha fet referència i la portaveu del PSIB també hi ha fet referència, vull dir, hi ha un problema amb la dotació de psicòlegs. Per tant, seria posar-se una bena als ulls no adonar-se'n i, per tant, em sembla bé.

És més problemàtic per a mi acceptar això de “en la mesura que sigui possible”, per quin motiu? Perquè posar a aquesta PNL “en la mesura que sigui possible” gairebé fa una mica banal haver-la discutida, perquè, és clar, precisament diem que és necessari fer-ho. Una altra cosa és que, bé, que això evidentment s'ha d'anar posant-ho en marxa, és un tema que ara plantejam aquest repte, però, és clar, si ja posam de bones a primeres “en la mesura que sigui possible”, gairebé no hi ha diferència entre aprovar la PNL i no aprovar-la. Per tant, em sap greu, però aquesta expressió no la puc acceptar perquè d'alguna manera desnaturalitzaria tot el debat que hem tingut aquí.

I això és tot. Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Castells. Idò entenc que accepta les esmenes 3474 i 3475.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Sí, Sra. Presidenta, amb els retocs que he dit...

LA SRA. PRESIDENTA:

Amb els retocs que... Si ningú no s'oposa als retocs aquests, s'acceptarien aquestes dues esmenes, i no s'acceptaria la 3473, correcte?

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Bé, jo li he proposat una transacció a la Sra. Borrás, que és acceptar “eliminar les de la psicologia”, però no acceptar “en la mesura del que sigui possible”.

LA SRA. CARRIÓ I PALOU:

Perdonau, podrieu tornar llegir com queda aquest punt per determinar el meu vot.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí.

LA SRA. BORRÁS I ROSSELLÓ:

“El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a incorporar equips multidisciplinaris de suport psicològic als hospitals públics i centres sanitaris de les Illes Balears, formats per professionals especialitzats en infants i adolescents i famílies, per acompanyar-los al llarg de les diverses etapes del procés hospitalari, des del diagnòstic fins a la recuperació”. Així, no?

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Perfecte.

LA SRA. PRESIDENTA:

Em comenta la lletrada que, si ningú no s'hi oposa, quedaria així.

Entenc que es poden votar idò els 5 punts tots junts, correcte? Bé, idò sense esmenes incorporades del Partit Popular i no acceptades les de MÉS per Mallorca.

Vots a favor?

Per unanimitat.

Per tant, en conseqüència, queda aprovada la Proposició no de llei RGE núm... -tttxxx, no he acabat!-, ha sortit com un poc dur, eh. En conseqüència, queda aprovada la proposta no de llei RGE núm. 14465/24, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa al suport emocional integral per a infants i joves i famílies en contextos hospitalaris de les Illes Balears.

I no havent-hi més assumptes per tractar, s'aixeca la sessió. Gràcies.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
